

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

10 maja

Nr. 13

Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz. 311—Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych, wydane co do §§ 25, 30, 49, 51, 131, 158 ust. 4, 162 ust. 1, 165 ust. 3, 176 ust. 3, 180, 196 ust. 2, 305, 318 ust. 3, 318a, 326, 327 i 329a ust. 1 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i co do §§ 25, 30, 48, 49, 51, 158 ust. 4, 162 ust. 1, 165 ust. 3, 176 ust. 3, 196 ust. 2, 247, 249, 252, 304, 305, 318 ust. 3, 318a oraz 329a ust. 1 i 2 — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu 484
- „ 312—Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu wysokości odszkodowania dla gorzelni, które utraciły charakter rolniczy 487
- „ 313—Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru 488
- „ 314—Skarbu z dnia 26 kwietnia 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiatu i siodu 489
- „ 315—Skarbu z dnia 18 kwietnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie należności od wpisu prawa własności 490
- „ 316—Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zwinięcia Urzędu Depozytów Sądowych we Lwowie 490

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU:

- Poz. 317—z dnia 25 kwietnia 1935 r. o wartości jednego grama czystego złota (na miesiąc maj 1935 r.) 490

ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

- Poz. 318—z dnia 15 kwietnia 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie odebrania koncesji i likwidacji kantoru wymiany p. f. „Kanner i S-ka, kantor wymiany“ we Lwowie 491
- „ 319—z dnia 15 kwietnia 1935 r. w sprawie przyznania praw papierów pupilarnych obligacjom 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1935 r. 491

WYKŁADNIA USTAWY O OPLATACH STEMPLOWYCH:

- Poz. 320—Wykładnia Nr. 435 do art. 69, 73, 90 i 91 u. o. s., ustalona przez Ministerstwo Skarbu 491

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

- Poz. 321—L. D. III. 6474/3/35 z dnia 6 maja 1935 r. w sprawie pobierania scalonego podatku przemysłowego 491
- „ 322—L. D. III. 2683/3/35 z dnia 6 maja 1935 r. w sprawie przyjmowania obligacji 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja 492
- „ 323—L. D. IV. 8596/1/35 z dnia 30 kwietnia 1935 r. w sprawie osobnych opłat za nadzór celny 493

Poz. 324—L. D. IV. 14140/3/35 z dnia 7 maja 1935 r. w sprawie pobierania dodatków do podatków pośrednich	493
„ 325—L. D. IV. 9889/3/35 z dnia 8 maja 1935 r. w sprawie zakazu przywozu daktyli	493
„ 326—L. D. V. 14919/4/35 z dnia 30 kwietnia 1935 r. w sprawie ulg w podatku przemysłowym na Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie	494
„ 327—L. D. V. 9342/3/35 z dnia 2 maja 1935 r. w sprawie podatku od lokali — budynków fabrycznych (interpretacja art. 3 p. 2)	494
„ 328—L. D. V. 1528/4/35 z dnia 4 maja 1935 r. w sprawie stosowania art. 7 ustęp 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym	494

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat w sprawie wylosowanych w dniu 2 maja 1935 r. Bonów Funduszu Inwestycyjnego	495
Komunikat w sprawie ukonstytuowania się Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach	495

OGŁOSZENIA.

311.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych, wydane co do §§ 25, 30, 49, 51, 131, 158 ust. 4, 162 ust. 1, 165 ust. 3, 176 ust. 3, 180, 196 ust. 2, 305, 318 ust. 3, 318a, 326, 327 i 329a ust. 1 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i co do §§ 25, 30, 48, 49, 51, 158 ust. 4, 162 ust. 1, 165 ust. 3, 176 ust. 3, 196 ust. 2, 247, 249, 252, 304, 305, 318 ust. 3, 318a oraz 329a ust. 1 i 2 — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 2, 19, 22, 23, 26, 32, 33, 34, 45, 49, 50, 52, 53, 60, 62, 63 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 3, poz. 12) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 11 ust. 2 po słowach: „który powinien być obecny przy pobraniu próby” dodaje się: „Próby półfabrykatów fermentujących należy zabezpieczyć przez dodanie środka konserwacyjnego, którego powinien dostarczyć przedsiębiorca. Na kartce, w którą jest zaopatrzone naczynie z próbą, należy podać ilość i rodzaj dodanego środka konserwacyjnego”.

2) W § 25 ust. 2 słowo: „(kalendarzowego)” zastępuje się słowami: „(roku obrachunkowego)”.

3) W § 30 dodaje się nowy ust. 4 o brzmieniu następującem:

„4. Orzeczenia wymiarowe bądź decyzje o zapisaniu na przychód w księgach przedsiębiorstwa nadmiernego ubytku drogowego wydaje urząd skarbowy. Należność powinna być uiszczona w ciągu dni czterdziestu od daty doręczenia orzeczenia”.

4) W § 41 skreśla się słowa: „eksportowe oraz wolne składy”.

5) § 44 skreśla się.

6) W § 48 po słowie: „eter” dodaje się „alkohol butylowy (butanol)” oraz paragraf ten uzupełnia się, jak następuje: „z wyjątkiem przerobu przez rzemieślników spirytusu skażonego ogólnym środkiem (denaturatu) na politurę i lakiery, przeznaczone do dalszego przerobu we własnych zakładach przemysłowych wytwórców tych artykułów (§ 176 ust. 3). Zezwolenia na przerób spirytusu na butanol wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu”.

7) W § 49 ust. 1 po słowie: „eter” dodaje się słowa: „alkohol butylowy (butanol)”.

8) W § 49 ust. 1 uzupełnia się nowym zdaniem: „Zezwolenia te mogą być ograniczane co do celu, z jakim ma być związany wyrób, oczyszczanie, odwadnianie lub przerób spirytusu”.

9) § 51 uzupełnia się nowym ustępem 3 o treści następującej:

„3. Władza wydająca zezwolenie może zezwalać na wyjątki od przepisów ust. 1 punkt a i d paragrafu niniejszego”.

10) W § 65 ust. 4 uzupełnia się nowym zdaniem: „Izby skarbowe mogą w poszczególnych przypadkach zezwalać na wyjątki od tego przepisu”.

11) W § 136 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Skarbu może poddawać gorzelnie przymusowej bezpłatnej kontroli technicznej, przeprowadzanej przez instytucję wskazaną przez Ministra Skarbu”.

12) W § 158 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Domieszki te bądź także barwniki mają znajdować się w wódkach gatunkowych w ilościach

wyraźnie odróżniających te wódki od wódek czystych".

13) W § 158 ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Jako naturalne wódki zbożowe mogą być wytwarzane tylko takie wódki, które są wyrabiane ze spirytusu zbożowego niereaktyfikowanego w drodze magazynowania w beczkach drewnianych w okresie niekrótszym niż dwuletni w celu otrzymania właściwych cech smakowych oraz zabarwienia. Przepisu tego nie stosuje się do wódek zbożowych, przeznaczonych na wywóz zagranicę”.

14) W § 162 ust. 1 uzupełnia się nowym następującym zdaniem:

„Na wyrób poszczególnych gatunków i rodzajów wódek o mocy ponad 45% potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu”.

15) W § 165 w ust. 1 skreśla się słowa: „żytniówka” oraz słowa: „zaś dla żytniówki — 40%”.

16) W § 165 dodaje się nowy ustęp 3 o brzmieniu następującym:

„3. Jako wódki zbożowe nie mogą być wypuszczane wódki mieszane lub wódki przygotowane na esencjach sztucznych”.

17) W § 174 w ust. 2 skreśla się słowa: „o mocy do 45%”.

18) W § 176 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Spirytus skażony ogólnym środkiem skażającym (denaturat) nie może być używany do celów przemysłowych (do przerobu) z wyjątkiem przerobu denaturatu przez rzemieślników na artykuły, przeznaczone do dalszego użytku przemysłowego w własnych zakładach wytwórców tych artykułów”.

19) W § 176 dodaje się nowy ustęp 4 o brzmieniu następującym:

„4. Spirytus, przeznaczony na cele niekonsumcyjne, skażony lub nieskażony nie może być używany do spożycia ani też do takich celów niekonsumcyjnych, które uzasadniają pobranie wyższej ceny od tej, po jakiej dany spirytus został zakupiony”.

20) W § 177 po słowach: „w miejscu odbioru” dodaje się słowa: „(w składzie wskazanym przez P. M. S.)”.

21) W § 178 ust. 3 skreśla się słowa: „zapomocą szczególnych środków” oraz słowo: „tych”, po słowie: „środków” dodaje się słowo: „skażających”.

22) W § 179 dodaje się nowy ustęp 10 o brzmieniu następującym:

„10. Przy dokonywaniu skażenia spirytusu, przeznaczonego do celów perfumeryjno - kosmetycznych, pobierana próbka wynosi 1/200 część skażonego płynu, jednak nie więcej niż 0,5 litra, nie mniej niż 0,05 litra”.

23) W § 180 ust. 1 punkt a otrzymuje brzmienie następujące:

„a) urząd skarbowy — na spirytus, w cenie którego mieści się opłata monopolowa, nie mniejsza aniżeli opłata, ustalona na spirytus konsumcyjny, oraz zezwolenia na spirytus, przeznaczony do napełnienia traktorów rolniczych”.

24) W § 187 ust. 2 dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującym:

„Na wyjątki od tego przepisu może zezwalać izba skarbową”.

25) § 187 uzupełnia się nowym ustępem 4 o brzmieniu następującym:

„4. Do oczyszczania i wzmacniania spirytusu powrotnego, otrzymywanego przy przerobie spirytusu, przedsiębiorstwa przerobu spirytusu mogą za zezwoleniem Ministra Skarbu posiadać aparaty destylacyjne. Oczyszczanie i wzmacnianie spirytusu powrotnego może się odbywać wyłącznie w obecności urzędników K. S.”.

26) W § 188 ust. 2 po słowach: „spirytus nieskażony” dodaje się słowa: „, z wyjątkiem spirytusu, w którego cenie nabycia mieści się opłata monopolowa, ustalona dla spirytusu przeznaczonego do wyrobu wódek gatunkowych”.

27) W § 194 ust. 1 zdanie 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Zakłady przerobu spirytusu nie mogą mieć wewnętrzznego połączenia z innymi zakładami przemysłowymi lub handlowymi, ani też z pomieszczeniami mieszkalnymi. Zakłady przerabiające spirytus po różnych cenach nie mogą mieć ze sobą żadnego połączenia”.

28) W § 196 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Na żądanie kupującego wyroby perfumeryjno - kosmetyczne mogą być sprzedawane na wagę lub miarę z naczyń, w których wyroby te były dostarczone przez wytwórnie lub rozlewnie”.

29) W § 232 dodaje się nowy ustęp 3 o brzmieniu następującym:

„3. Cysterny kolejowe, używane do przewozu spirytusu, powinny być po opróżnieniu urzędowo zabezpieczone. W razie nadejścia próżnej cysterny, urzędowo zabezpieczonej, do miejsca wysyłki spirytusu, która odbywa się bez udziału K. S., zabezpieczenia urzędowe mogą być zdjęte przez przedsiębiorstwo, wysyłające spirytus, bezpośrednio przed przystąpieniem do napełnienia cysterny spirytusem”.

30) W § 241 ust. 1 po słowach: „spirytusu skażonego ogólnymi środkami” dodaje się słowa: „, spirytusu przeznaczonego na cele niekonsumcyjne, w cenie którego mieści się opłata monopolowa w wysokości ustalonej na spirytus przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych”.

31) W § 247 ust. 1 po słowach: „kwas octowy” dodaje się słowo: „, estry”.

32) § 249 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na przywóz wódek gatunkowych mogą otrzymywać pozwolenia:

a) na przywóz wódek luzem (beczki, balony i t. p.) do dalszego przerobu — uprawnione zakłady przemysłowe,

b) w butelkach o przepisanej pojemności, mocy i opakowaniu do dalszej odprzedaży — uprawnione zakłady handlowe”.

33) W § 252 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłatę monopolową oblicza się od zawartości alkoholu w sprowadzanych wyrobach, których ilość określa się według zasad, przyjętych dla wymiaru cła, przy uwzględnieniu postanowień zawartych w ust. 3 paragrafu niniejszego”.

34) W § 252 ust. 3 litera C w punkcie d) skreśla się słowo: „niezbutelkowanych” oraz skreśla się punkt e).

35) W § 304 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Alkohol metylowy, wypuszczany z wytwórni lub rozlewni do obrotu handlowego w naczyniach o pojemności poniżej 10 litrów, może być sprzedawany wyłącznie pod nazwą „alkohol metylowy”, przyczem alkohol ten powinien być barwiony i zabarwienie to powinno wyraźnie różnić się od zabarwienia spirytusu skażonego środkiem ogólnym (denaturatu). Naczynia (butelki, blaszanki i t. p.) mają być zaopatrzone w etykiety, na których ma być podana nazwa i siedziba firmy”.

36) § 305 otrzymuje brzmienie następujące:

„Uruchomienie zakładów wyrobu wyższych alkoholi, przy których produkcji otrzymywać się będzie alkohol etylowy, może nastąpić jedynie po uprzednim uzyskaniu zezwolenia na wyrób spirytusu (art. 19)”.

37) § 317 otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4½% alkoholu oraz piwa odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do urzędu skarbowego nie później niż na 24 godziny przed rozpoczęciem sprzedaży. W zgłoszeniu należy podać datę rozpoczęcia, miejsce i rodzaj sprzedaży. Dla zakładów sprzedaży w miejscowościach, w których istnieje obowiązek uiszczania opłaty patentowej, w zgłoszeniu należy podać datę, kwotę oraz instytucję, która wpłatę przyjęła. O zaniechaniu sprzedaży należy zawiadomić urząd skarbowy najpóźniej po upływie 24 godzin od daty likwidacji sprzedaży. Obowiązek uiszczania opłaty patentowej wygasa dopiero po otrzymaniu przez władze skarbowe zawiadomienia o zaniechaniu sprzedaży. Urząd skarbowy w ciągu 3 dni powinien wydać potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu sprzedaży bądź zawiadomienia o zaniechaniu sprzedaży, przyczem potwierdzenie to służy jako dowód dokonania wymienionego zgłoszenia bądź zawiadomienia”.

38) § 318 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) P. M. S. będzie wprowadzał do obrotu spirytus skażony ogólnymi środkami (denaturat), bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze umowy; do wymienionych zakładów i osób nie odnoszą się przepisy ust. 3 i 4 niniejszego paragrafu.

2) Denaturat może być sprzedawany wyłącznie w oryginalnych opakowaniach P. M. S.

3) Na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego sprzedaż denaturatu może się odbywać jedynie za zezwoleniem urzędu skarbowego. Zezwolenia takie będą wydawane przez urzędy skarbowe według swobodnego uznania, na czas nieograniczony, oznaczonej osobie fi-

zycznej lub prawnej, na ściśle oznaczone miejsce, z prawem cofnięcia zezwolenia każdego czasu bez podania powodów, za dwumiesięcznym wypowiedzeniem.

4) Sprzedaż denaturatu na terenach pozostałych województw odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do urzędu skarbowego nie później niż na 24 godziny przed rozpoczęciem sprzedaży. O likwidacji sprzedaży denaturatu sprzedawcy obowiązani są zawiadomić urząd skarbowy najpóźniej po upływie 3 dni od daty zlikwidowania sprzedaży”.

39) Wprowadza się nowy § 318a o brzmieniu następującem:

„Wyrobów P. M. S., przeznaczonych do sprzedaży tylko na określonych terenach, nie wolno sprzedawać, przewozić i przechowywać na innych terenach.”

40) W § 326 dodaje się nowy ustęp 3 o brzmieniu następującem:

„3. O ile zamierzona produkcja spirytusu poszczególnych gorzelń na cele niekonsumcyjne łącznie z produkcją spirytusu na kontyngent zakupu przekroczyłyby miała granice najwyższego kontyngentu odpędu, Minister Skarbu może w drodze wyjątku podwyższyć gorzelniom tym na daną kampanję kontyngent odpędu ponad określony najwyższy kontyngent.”

41) W § 327 dodaje się nowy ustęp 4 o brzmieniu następującem:

„4. Na prośby zainteresowanych gorzelń, wniesione w terminie do 29 maja 1935 r., Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może gorzelniom, które przed 1 września 1933 r. były połączone z gospodarstwami rolnymi, przyznać charakter gorzelni rolniczych, choćby gospodarstwa te nie posiadały warunków, przewidzianych w przepisach § 96.”

42) Wprowadza się nowy § 329a o brzmieniu następującem:

„1. Zapasy wódki zbożowej, nieodpowiadającej przepisom §§ 158 i 165, powinny być zlikwidowane w okresie do dnia 31 grudnia 1937 r.; po tym terminie zabrania się sprzedaży tych artykułów tak przez fabryki wódek, jak i przez zakłady sprzedaży napojów alkoholowych.

2. Zapasy alkoholu metylowego (§ 304) niebarwionego, rozlanego do naczyń o pojemności do 10 litrów, znajdujące się tak w wytwórniach, rozlewniach, jak i w obrocie handlowym, mają być zlikwidowane do dnia 31 grudnia 1935 r. Po tym terminie zabrania się sprzedaży w naczyniach o wymienionej pojemności niebarwionego alkoholu metylowego.

3. O ile do dnia 31 grudnia 1935 r. zakłady przerobu spirytusu, posiadające przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, aparaty do oczyszczania i wzmacniania spirytusu powrotnego (§ 187), nie otrzymają zezwolenia na wykonywanie czynności oczyszczania i wzmacniania spirytusu powrotnego, czynności te po tym terminie nie mogą być przez zakłady te wykonywane”.

43) W załączniku D do § 131 w punkcie N oznaczenie „1,5%” zastępuje się „0,7%”.

44) W załączniku F do § 178 wprowadza się zmiany następujące:

a) w ust. 3 po słowach: „3,0 l benzolu lub” dodaje się słowa: „3,0 l toluolu lub,”

b) w ust. 4 po słowach: „5,0 l benzolu lub” dodaje się słowa: „5,0 l toluolu lub” a po słowach: „3,0 l benzolu” dodaje się słowa: „lub toluolu” oraz skreśla się słowa: „0,035 l oleju zwierzęcego lub”

c) w ust. 8 zamiast: „4,0 l kolodjum 8%-ego” winno być: „5,0 l kolodjum 4%-owego oraz dodatkowo w miejscu przerobu i w obecności K. S. za pomocą 5,0 l eteru etylowego”

d) w ust. 10 punkt a) zamiast „a) 1,0 l” winno być: „a) 1,0 kg”, w punkcie c) zamiast: „c) 0,5 l” winno być: „c) 0,5 kg” oraz w tymże punkcie po słowach: „benzoesanu benzyłowego” dodaje się słowa: „względnie ftalanu dwuetyłowego względnie acetonu”.

45) W załączniku G do § 178 na końcu dodaje się słowa: „Toluol 400 cm³”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu punktu 38 § 1, który uzyskuje moc obowiązującą w miesiąc po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego oraz przepisów punktów 13, 15 i 16 § 1, które uzyskują moc obowiązującą w rok po ogłoszeniu tego rozporządzenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 235).

312.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu wysokości odszkodowania dla gorzelni, które utraciły charakter rolniczy.

Na podstawie art. 69 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży, oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Gorzelnie rolnicze w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), które ze względu na postanowienia, zawarte w przepisach art. 33 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz

§ 96 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) utraciły, począwszy od kampanji 1933/34, t. j. od 1 września 1933 r., charakter gorzelni rolniczych, mają prawo do jednorazowego odszkodowania na zasadach, ustalonych w rozporządzeniu niniejszym.

2. Prawo do odszkodowania mają jedynie te gorzelnie, które do końca kampanji 1932/33 r. posiadały charakter gorzelni rolniczej i przydział prawa odpędu.

§ 2. 1. Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, ustalone będzie w wysokości równej wartości wywaru, otrzymanego przy produkcji spirytusu na poczet zasadniczych kontyngentów zakupu, przydzielonych danej gorzelni w kampanjach 1930/31, 1931/32 i 1932/33 łącznie, przyczem wartość wywaru, otrzymanego przy produkcji 1 hl. 100% spirytusu, ustala się na 5,80 zł od każdego hektolitra 100% spirytusu.

2. Jeżeli gorzelnia nie miała przydzielonego kontyngentu zakupu spirytusu w jednej lub dwóch z podanych w ust. 1 kampanji, przyjmuje się dla każdej brakującej kampanji najniższy zasadniczy kontyngent zakupu spirytusu, przydzielony gorzelniom w danem województwie w danej kampanji.

§ 3. Orzeczenia, wynikające z wykonania rozporządzenia niniejszego, wydają władze skarbowe II instancji. Od wydanych przez władze te orzeczeń służy zainteresowanemu odwołanie do Ministerstwa Skarbu w terminie dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

§ 4. 1. Odszkodowania nie będą przysługiwały tym gorzelniom, którym na podstawie przepisów § 327 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235), Minister Skarbu w terminie do dnia 30 czerwca 1935 r. przyzna charakter gorzelni rolniczych.

2. Gorzelnie, które były nieczynne w kampanji 1933/34 i 1934/35 z powodu pozbawienia ich charakteru rolniczego (§ 1) i którym Minister Skarbu na podstawie postanowień, wymienionych w ustępie poprzedzającym, przyzna ten charakter, otrzymają w kampanji 1935/36 dodatkowy kontyngent zakupu w wysokości równej sumie kontyngentów zakupu, które byłyby im przydzielone w dwóch poprzednich kampanjach, gdyby nie utraciły charakteru gorzelni rolniczych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 236).

313.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 5, 6, 14, 17, 34, 35, 36, 39 i 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) w brzmieniu ustawy z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 76) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 7 dodaje się następujące nowe zdanie: „Jeżeli wywożone wyroby zawierają oprócz cukru buraczanego także cukier skrobiowy, powyższą normę zawartości cukru w wyrobach należy przyjmować dla obu cukrów łącznie”.

2) W § 8:

a) skreśla się w ust. 1 wyrazy: „ani też cukru skrobiowego z wyjątkami przewidzianymi w § 9.”

b) dodaje się w ust. 3 po wyrazach: „może dotyczyć tylko” — wyraz „opodatkowanego”.

3) Paragraf 9 skreśla się.

4) Paragraf 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Przedsiębiorca, zamierzający korzystać ze zwrotu podatku od cukru, powinien pisemnie zgłosić wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wyrobów cukrowych właściwemu rejonowi kontroli skarbowej. W zgłoszeniu należy podać: a) imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy, bądź firmę i siedzibę przedsiębiorstwa wysyłającego; b) datę i miejsce, skąd nastąpi wysłanie, oraz kraj, do którego wyroby mają być wysłane; c) urząd celny, przez który ma nastąpić wywóz zagranicę, albo — o ile chodzi o wywóz na obszar W. M. Gdańska — urząd celny, do którego ma być przekazana przesyłka; d) ilość i rodzaj opakowań, nazwę i wagę brutto wyrobów; e) ilość i rodzaj wewnętrznych opakowań w przesyłce; f) rodzaj i wagę netto poszczególnych rodzajów wyrobów; g) zawartość cukru buraczanego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto; h) zawartość cukru skrobiowego w poszczególnych rodzajach wyrobów w stosunku do ich wagi netto oraz i) ogólną ilość cukru (osobno buraczanego i skrobiowego), zawartego w wyrobach, od którego ma być zwrócony podatek.

2) Zamiast dokładnej ilości cukru, zawartego w poszczególnych rodzajach wyrobów, można wymienić w podaniu jej minimalną wysokość i odpowiednio do tego oznaczyć ogólną ilość cukru w wyrobach.

3) Urzędnik kontroli skarbowej sprawdzi zgodność treści zgłoszenia z rzeczywistością, ewentualnie pobierze próby wyrobów oraz dokona odprawy przesyłki; wynik tych czynności urzędnik stwierdzi na zgłoszeniu.”

5) Paragraf 15 otrzymuje następujące brzmienie: „Jeżeli przedsiębiorca zobowiąże się pisemnie wyrabiać określone rodzaje wyrobów o stałej jednokowej zawartości cukru, złoży odpowiednie wzory wyrobów oraz wynik urzędowego badania tych wyrobów i będzie wywoził tylko wyroby, odpowiadające tym wzorom, natenczas nie będzie podlegała urzędowemu badaniu każda przesyłka co do zawartości cukru, chyba, że przy odprawie powstałyby wątpliwości co do zawartości cukru w wysyłanych wyrobach i zgodności ze złożonymi wzorami. W każdym razie organa władzy skarbowej, dokonywające odprawy wyrobów, będą pobierały od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania zawartości cukru; jeżeli przytem wynik badania będzie niższy więcej niż o 1% od zawartości cukru, ustalonej w złożonych wzorach tych wyrobów, koszt badania poniesie przedsiębiorca, w innych przypadkach koszt badania próbki obciąża Skarb Państwa.”

6) Paragraf 19 skreśla się.

7) W § 20 ust. 1 skreśla się drugie zdanie o treści:

„Jednakże taki tryb postępowania stosuje się tylko do takich przetworów owocowych, do których nie użyto cukru skrobiowego.”

8) Paragraf 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Celem otrzymania zwrotu podatku powinien przedsiębiorca wnieść podanie do właściwej izby skarbowej za pośrednictwem właściwego rejonu kontroli skarbowej; do podania należy dołączyć zgłoszenie, o którym mowa w § 11, dowód wywozu wyrobów zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska i ewentualnie wynik urzędowej analizy próbki wyrobów.

2) Izba skarbowa przyznaje i asygnuje przedsiębiorcy przypadający do zwrotu podatek.”

9) W § 25 dodaje się następujący nowy ustęp 2-gi:

„2) Usuwanie z cukru skażonego środka skażającego (odkazywanie cukru) jest zabronione. Nie uważa się za odkazywanie zabiegów, stosowanych przy rozpuszczaniu cukru bezpośrednio przed podaniem go pszczołom.”

10) Paragraf 28 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nieopodatkowany cukier, cukrzyca lub odcieki, przeznaczone na paszę, oraz nieopodatkowany cukier, przeznaczony do podkarmiania pszczoł, powinny być skażone środkami, wskazanymi w zezwoleniu na pobór tego cukru (§ 34).”

11) W § 33 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Organizacje, wymienione w ustępie poprzedzającym, obowiązane są prowadzić księgę przychodu i rozchodu cukru według załączonego wzoru Nr. 2, do której powinny być dołączone zaświadczenia izb rolniczych o ilości uli pszczoł, posiadanych

przez osoby uprawnione do poboru nieopodatkowanego cukru do podkarmiania pszczół."

12) Ustęp 3 § 33 skreśla się.

13) W § 34 dodaje się dwa następujące ustępy:

„2) Przedsiębiorca, zamierzający nabyć cukier, zwolniony od podatku, powinien złożyć w urządzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych podanie, w którym należy podać uzasadnienie potrzebnej ilości cukru, środek skażenia i produkt, jaki ma być wyrabiany z tego cukru.

3) Zezwolenia na pobór nieopodatkowanego cukru dla podkarmiania pszczół mogą być wydawane tylko na podstawie zaświadczeń właściwych izb rolniczych, stwierdzających, jaką ilość uli pszczół posiadają osoby, ubiegające się o wydanie zezwolenia."

14) W § 44 dodaje się dwa następujące nowe ustępy:

„2) Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której orzeczenie w administracyjnym toku instancji jest ostateczne.

3) Odwołanie ma być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia."

15) W § 49 ustęp 1 skreśla się wyraz „się", a w jego miejsce wstawia się wyrazy: „Minister Skarbu."

16) § 66 otrzymuje brzmienie następujące:

„W każdej cukrowni powinna się znajdować w pomieszczeniu, służącym do ważenia cukru, legalizowana waga i odważniki. Oprócz takiej wagi, przeznaczonych do użytku przedsiębiorstwa, powinna się znajdować w temże pomieszczeniu waga, przeznaczona do wyłącznego użytku służbowego urzędników skarbowych."

17) W § 68 ustęp 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„Po zważeniu w sposób wyżej określony i zapisaniu do księgi magazynowej przenosi się cukier w obecności urzędnika skarbowego do magazynu."

18) W § 69 ustęp 1 dodaje się na końcu następujące nowe zdanie:

„Ponadto na osobnych tabliczkach, umieszczonych przy poszczególnych stertach cukru, powinna być oznaczona ilość cukru, jaka się znajduje w odnośnej stercie."

19) W § 70:

a) w ustępie 1 skreśla się zdanie trzecie, a w jego miejsce wstawia się zdanie o następującej treści: „Przy takiej rewizji sprawdza się szczegółowo na podstawie obliczenia ilości opakowań i wagi netto cukru w tych opakowaniach pozostałość gotowego cukru, porównując ją z pozostałością książkową. W razie powzięcia przez organ rewidujący wątpliwości co do dokładności wagi netto cukru w poszczególnych opakowaniach należy dla określenia ubytku, bądź nadwyżki przeważyć co najmniej 1% cukru znajdującego się w magazynie i na podstawie wyników ważenia ustalić przeciętną wagę jednego opakowania, która służy za podstawę do określenia rzeczywistego zapasu cukru. Wybór opakowań przy przeważaniu cukru należy do organu rewidującego."

b) ustęp 3-ci otrzymuje brzmienie następujące: „O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w odpowiedniej księdze kontroli przez całą jej szerokość. Przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca, o ile jest obecny przy rewizji, podpisuje wpis rewizyjny w księdze i ewentualnie zaznacza przytem swoje uwagi co do treści wpisu."

20) W § 71:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie stwierdzenia ubytku cukru ponad 0,3% cukru w poszczególnych opakowaniach bądź naczyniach lub braku całych opakowań z cukrem, zapisuje się natychmiast całą brakującą ilość cukru na rozchód w odnośnych księgach cukrowni, przedsiębiorstwo zaś obowiązane jest zapłacić od niej podatek spożywczy w ciągu trzech dni. Ubytki cukru powstałe w poszczególnych opakowaniach lub naczyniach do powyższej wysokości mogą być uzupełnione z posiadanych przez przedsiębiorstwo zapasów cukru bez opłaty podatku. Użycie cukru bez opłaty podatku na uzupełnienie ubytku może nastąpić jedynie w obecności urzędnika kontroli skarbowej. Z czynności tej należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz protokołu należy przesłać urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, a drugi pozostawić w przedsiębiorstwie, jako dowód odnośnej pozycji rozchodu cukru bez opłaty podatku."

b) ustęp 3 skreśla się, ustęp zaś 4 otrzymuje kolejną numerację 3.

21) W § 74 ustęp 1 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może zezwolić na wywiezienie z cukrowni lub wolnego składu mniejszej ilości cukru, aniżeli 100 kg."

22) W § 82 punkt a) skreśla się wyrazy: „przechodzie i"

23) W §§ 17, 22, 59, 70 i 85 zastępuje się wyrazy: „inspektor kontroli skarbowej" wyrazami: „Kierownik rejonu kontroli skarbowej"

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 237).

314,

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i siodu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 2 paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i siodu (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 882) otrzymuje następujące brzmienie:

„2) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 27 pp. 1 i 2) wykazującej po spaleniu:

a) do 0.8% popiołu	zł.	10.—
b) powyżej 0.8% do 2.5% popiołu „	„	8.—
c) powyżej 2.5% do 3.3% popiołu „	„	6.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 238).

315.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 kwietnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie należności od wpisu prawa własności.

Na podstawie art. 7 — 9 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 200), w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 marca 1924 r. o taksie dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 264), zarządza się co następuje:

§ 1. W przypadkach, w których uchwała sądowa, zarządzająca wpis prawa własności, została wydana po dniu 15 kwietnia 1935 r., stopa należności, przewidzianej w punkcie b) działu A pozycji 45 taryfy należnościowej, ustalonej ustawą z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 89) wynosi:

- 1) do 20.000 zł 1%
- najmniej jednak 6 zł;
- 2) jeśli podstawa wymiaru przewyższa 20.000 złotych:
 - a) 200 zł oraz
 - b) 1/5% od różnicy między podstawą wymiaru a kwotą 20.000 zł.

Do należności, obliczonych w sposób powyższy, nie będzie pobierany dodatek w wysokości 10%, przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 155).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 maja 1935 r. Nr. 34, poz. 242).

316.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zwinięcia Urzędu Depozytów Sądowych we Lwowie.

Na podstawie art. 265 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwiija się Urząd Depozytów Sądowych we Lwowie utworzony rozporządzeniem z dnia 8 maja 1905 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Czynności tego Urzędu i przechowane w nim depozyty sądowe wraz z księgami i dokumentami obejmują właściwe sądy we Lwowie i Kasa Urzędu Skarbowego we Lwowie w myśl zarządzenia o depozytach sądowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1935 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Obrachunkową z dnia 8 maja 1905 r. dotyczące utworzenia cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 239).

317.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc maj 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Za Ministra Skarbu:

(—) *A. Koc*,

Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 30 kwietnia 1935 r. Nr. 100, poz. 133).

318.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1935 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie odebrania koncesji i likwidacji kantoru wymiany p. i. „Kanner i S-ka, kantor wymiany“ we Lwowie.

Na podstawie art. 99 ust. 1 pkt. 4 i ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Odbiera się Chaimowi Kannerowi i Izaakowi Grüssowi koncesję na prowadzenie kantoru wymiany pod firmą „Kanner i S-ka, kantor wymiany“ we Lwowie i zarządza się likwidację tego przedsiębiorstwa.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 29 kwietnia 1935 r. Nr. 99, poz. 132).

319.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1935 r.

w sprawie przyznania praw papierów pupilarnych obligacjom 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1935 r.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do przyznawania obligacjom m. st. Warszawy praw papierów pupilarnych (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 55) przyznaje prawa papierów pupilarnych obligacjom 6%-ej Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1935 r., emitowanej na sumę nominalną złotych w złocie 20.000.000 w myśl uchwały Kolegium Tymczasowego Zarządu m. st. Warszawy, powziętej w dniu 29 marca 1935 r., a zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1935 r. Nr. S. F. 78/69/2).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 8 maja 1935 r. Nr. 106, poz. 139).

320.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 435: (art. 69, 73, 90 i 91). Jeżeli przedsiębiorca budowlany zawarł z właścicielem nieruchomości umowę o zbudowaniu domu mieszkalnego i następnie ten przedsiębiorca celem wykonania owej umowy zawarł z innymi osobami umowy bądź o zakup materiałów budowlanych bądź o wykonanie robót, to do umowy, zawartej między przedsiębiorcą budowlanym a właścicielem nieruchomości, ma zastosowanie uwolnienie od opłat stemplowych, przewidziane w punkcie c) art. 8 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), a do określonych wyżej umów, — które przedsiębiorca budowlany zawiera z innymi osobami o zakup materiałów budowlanych lub o wykonanie robót, mają zastosowanie punkty b), c) powołanego art. 8 (L. D. V. 14771/5/35).

321.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 maja 1935 r.

L. D. III. 6474/3/35

w sprawie pobierania scalonego podatku przemysłowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W Nr. 31, poz. 230 Dziennika Ustaw R. P. ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1935 r. w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnymi, wódkami gatunkowymi, octem, kwasem octowym i drożdżami.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 maja 1935 r.

W myśl § 4 wspomnianego rozporządzenia do stawek podatku przemysłowego pobierany będzie dodatek na rzecz związków samorządowych w wysokości jednej czwartej części scalonego podatku. Dodatek ten będzie w całości przekazywany do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do dalszego podziału między uprawnione związki.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Dla płatników scalonego podatku przemysłowego należy otworzyć konta w osobnym koncie księgi bierczej, prowadzić pozatem na ogólnych zasadach.

Wpływy z podatku scalonego oraz zaliczek na podatek scalony tudzież pobranych odsetek należy wykazywać w dziennikach osobno. W tym celu wykorzystać należy jedną z grup przedziałek przeznaczoną dla miasta, w dzienniku specjalnym Nr. 3, zmieniając odpowiednio jej nazwę na „podatek scalony”, bądź też przedziałki 14, 15 i 16 dziennika specjalnego Nr. 3 M.

Podział wpływów na sumy skarbowe i komunalne skutecznie należy na ogólnych zasadach od sum miesięcznych, przyczem sumy przypadające związkom samorządowym należy przekazywać do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w trybie § 30 p. 6 przepisów rachunkowo - kasowych dla kas urzędów skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak.

322.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 maja 1935 r.

L. D. III. 2683/35

w sprawie przyjmowania obligacji 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

W sprawie przyjmowania obligacji 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja Ministerstwo Skarbu ustala, co następuje:

1) Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane od pierwonabywców t. j. od osób, na imię których są wystawione lub od osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacji na swoje imię.

2) Przy składaniu obligacji 6% Pożyczki Narodowej na kaucje lub wadja mają być one zaopatrzone podpisem posiadacza in blanco umieszczonym na obligacji w miejscu przeznaczonym na przelew.

3) W razie trwania umowy obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę dotychczasowych zabezpieczeń złożonych w innych papierach wartościowych wzgl.

w gotówce złożonej do dnia 28 września 1933 r. t. j. do czasu otwarcia subskrypcji 6% Pożyczki Narodowej. Zabezpieczenia gotówkowe złożone po dniu 28/9 1933 r. można wymienić na obligacje 6% Pożyczki Narodowej. Książeczki oszczędnościowe należy traktować narówni z gotówką.

4) W razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych względnie w gotówce (książeczki oszczędnościowe) złożonej przed 28/9 1933 r. mogą być natomiast użyte na wymianę poprzednich zabezpieczeń, złożonych w innej formie jak na przykład w bankowych listach gwarancyjnych, w wekslach i t. p.

5) Ograniczenia zawarte w p. 3 i 4 nie mają zastosowania, gdy zachodzi potrzeba wymiany obligacji pożyczek państwowych, spowodu wylosowania ich do umorzenia lub spowodu wylosowania premii na numer obligacji złożonej tytułem zabezpieczenia; w tych przypadkach na uzupełnienie kaucji (wadja) w związku z wycofaniem (zrealizowaniem) obligacji wylosowanych mogą być przyjmowane również obligacje 6% Pożyczki Narodowej.

6) Gdy w wyniku niedotrzymania warunków i postanowień umownych Skarb Państwa poszukiwać będzie na obligacjach 6% Pożyczki Narodowej, znajdujących się w depozycie swych szkód i strat Komisarz Generalny udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacji.

7) W myśl obwieszczenia Ministra Skarbu z dn. 9 lipca r. b. (Monitor Polski Nr. 155, poz. 205) mają być przyjmowane obligacje 6% Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja według kursu 75 za 100.

Okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lipca 1934 r. L. D. III. 12426/3/34, z dnia 12 października 1934 r. L. D. III. 16610/3/34 i z dnia 16 stycznia 1935 r. L. D. III. 19931/3/34 tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. III. 2683/35.

Warszawa, dn. 6 maja 1935 r.

Wszystkim Izdom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu — Wydział Skarbowy w Katowicach, wszystkim Dyrekcjom Cei, Komendzie Straży Granicznej, Dyrekcjom monopolów państwowych, Prokuratorji Generalnej Rz. P., Mennicy Państwowej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej do wiadomości, celem wydania dalszych zarządzeń.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak

323.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1935 r.

L. D. IV. 8596/1/35

w sprawie osobnych opłat za nadzór celny.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na skutek zapytania jednej z Dyrekcyj Ceł co do kompetencji stosowania postanowienia, zawartego w § 1 lit. „c” ust. 3 rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862), niniejszym wyjaśnia się, że we wszystkich przypadkach, gdy Ministerstwo Skarbu w udzielanym zezwoleniu na ulgową odprawę wyraźnie zaznacza przeprowadzenie jednorazowej kontroli celnej, stosować należy zniżoną opłatę za nadzór celny, przewidzianą w cytowanym na wstępie rozporządzeniu, bez uzyskiwania na to każdorazowego zezwolenia ze strony Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127),

b) 15% dodatek na rzecz związków komunalnych, obliczany od zasadniczego podatku (bez doliczania wspomnianego wyżej pod a) 10% dodatku) — stosownie do art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747);

2) przy podatku od tłuszczów:

15% dodatek na rzecz związków komunalnych, stosownie do art. 10 ust. 2 cytowanej ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.; tłuszcze są wolne od 10% dodatku do podatków pośrednich (art. 6 ust. 3 ustawy o opodatkowaniu tłuszczów).

3) Wkońcu Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wymierzaniu podatku od cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr. 25/1935, poz. 170 i 174) nie pobiera się żadnych dodatków, zgodnie z brzmieniem wymienionych wyżej ustaw z dnia 11 sierpnia 1923 r. i z dnia 26 marca 1935 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

324.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 maja 1935 r.

L. D. IV. 14140/3/35

w sprawie pobierania dodatków do podatków pośrednich.

Do

Dyrekcyj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich Urzędów Celnych, podległych tym Dyrekcyjom Ceł.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wymierzaniu i pobieraniu wprowadzonych obecnie podatków od kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23/1935, poz. 151 i 156) oraz od tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr. 22/1935, poz. 130 i Nr. 32/1935, poz. 234) należy przy odprawie celnej wyżej wymienionych towarów, sprowadzanych z zagranicy, pobierać łącznie z podatkiem następujące dodatki:

- 1) przy podatku od kwasu węglowego:
 - a) 10% dodatek do podatków pośrednich — przewidziany w art. 1 ust. 1 ustawy

325.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1935 r.

L. D. IV. 9889/3/35

w sprawie zakazu przywozu daktyli.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że daktyle, przywożone przez porty polskiego obszaru celnego (uwaga po p. 1 poz. 61 taryfy celnej przywozowej), podlegają zakazowi przywozu narówni z daktylami objętymi punktami 1, 2 i 3 poz. 61 taryfy celnej przywozowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

326.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1935 r.

L. D. V. 14919/4/35

w sprawie ulg w podatku przemysłowym na
Międzynarodowych Targach Futrzarskich
w Wilnie.

Izbie Skarbowej
w Wilnie.

Zwraca się załączniki sprawozdania z dnia 10 kwietnia 1935 r. Nr. W. II. 178/2/1110/35 z oznajmieniem, że Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 716 z 1934 r.) zwalnia firmy futrzarskie, które wezmą udział w Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie w 1935 roku od obowiązku nabywania odrębnych świadectw przemysłowych na prowadzone na targach zakłady (kioski, stoiska) oraz od podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od transakcyj, dokonanych na Targach.

Zwolnienie transakcyj dokonanych na targach od podatku przemysłowego od obrotu może nastąpić tylko pod warunkiem prowadzenia przez odnośne firmy prawidłowych ksiąg handlowych oraz przedstawienia zaświadczenia Dyrekcji Targów, stwierdzającego, iż odnośne transakcje dokonane zostały na targach.

Wzór powyższego zaświadczenia ustali Izba Skarbowa w porozumieniu z Dyrekcją Targów.

O powyższym zarządzeniu należy zawiadomić Dyrekcję Targów.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 14919/4/35.

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1935 r.

Wszystkim Izdom Skarbowym oraz
Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu
(Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*.

327.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 maja 1935 r.

L. D. V. 9342/3/35

w sprawie podatku od lokali — budynków fabrycznych — (interpretacja art. 3 p. 2).

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na zasadzie p. 2 art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 718) podatkowi temu nie podlegają „budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych”.

Użyte w powyższym postępowaniu ustawowem wyrazy „na cele przemysłowe” należy rozumieć w ten sposób, iż każdy budynek, o ile jest przeznaczony na cele przemysłowe, a nie jest użytkowany na cele mieszkalne lub na inne cele, jest budynkiem fabrycznym i tego charakteru nie zmienia ani rozmiar budynku, ani brak w nim silników mechanicznych.

Z powyższego wynika, że na zasadzie powołanego postanowienia ustawowego wolne są od podatku od lokali nie tylko budynki fabryczne w potocznym tego słowa znaczeniu, lecz także i budynki specjalnie wybudowane na cele przedsiębiorstw rzemieślniczych, zaopatrzonych w karty rzemieślnicze (np. warsztaty ślusarskie, kuźnie i t. p.).

Powyższą interpretację stosować należy od roku 1935 począwszy, za lata zaś ubiegłe w tych wypadkach, gdy na wniesione odwołanie nie zapadły jeszcze orzeczenia Izb Skarbowych.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski*.

328.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 maja 1935 r.

L. D. V. 1528/4/35

w sprawie stosowania art. 7 ustęp trzeci ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu — po wysłuchaniu opinii Związku Izb Przemysłowo-Handlowych — wyjaśnia, że następujące czynności, dokonywane przed skutecznieniem sprzedaży w

przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach (pracowniach), należy uważać za przygotowawcze czynności handlowe w rozumieniu art. 7 ustęp trzeci ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716):

1) pasteryzację mleka, t. j. czynności polegające na unieszkodliwieniu bakterij, znajdujących się w mleku;

2) składanie (montowanie) wiecznych piór z gotowych części, polegające na złożeniu gotowych części pióra (obsadki, stalówki, woreczka gumowego i t. p.) bez pomocy maszyn lub bardziej skomplikowanych narzędzi;

3) składanie zegarków, sprowadzanych z zagranicy w częściach, polegające wyłącznie na ześrubowaniu i ustawieniu odpowiednich części zegarka na właściwym miejscu bez żadnych przeróbek w ten sposób, że rozśrubowanie zegarka jest zawsze możliwe (np. w celu sprawdzenia);

4) palenie kawy, o ile dotyczy kawy bezpośrednio sprzedawanej przez przedsiębiorstwo;

5) tabletkowanie proszku chemicznego, o ile jest to czynność wyłącznie mechaniczna, polegająca na nadaniu pewnego kształtu i określeniu dawki dla proszku chemicznego, przy czym skład chemiczny tabletek jest ten sam, co i proszku w stanie luźnym, z wyjątkiem wypadków, gdy przy tabletkowaniu łączy się kilka różnych proszków chemicznych, wskutek czego powstaje zupełnie nowy produkt.

W związku z tem do obrotów przedsiębiorstw handlowych, pochodzących ze sprzedaży artykułów poddanych przed uskuteczeniem sprzedaży bądź we własnych przedsiębiorstwach handlowych, bądź też na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach (pracowniach) wymienionym wyżej czynnościom przygotowawczym, mają zastosowanie stawki podatkowe, przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych.

Przedsiębiorstwa (pracownie), trudniące się wykonywaniem wspomnianych czynności (składaniem wiecznych piór, montowaniem zegarków, tabletkowaniem proszków chemicznych, paleniem kawy), na zlecenie przedsiębiorstw handlowych, należy traktować jako przedsiębiorstwa przemysłowe.

Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przedsiębiorstwa, trudniące się wyrobem kefiru (zarówno na własny, jak i na cudzy rachunek) należy traktować jako przedsiębiorstwa przemysłowe.

Podsekretarz Stanu:

(—) *W. Staniszewski*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

K o m u n i k a t

w sprawie wylosowanych w dniu 2 maja 1935 r. Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

W dniu 2 maja 1935 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 7477, 7867, 13597, 24681, 30371, 30997, 35806 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

K o m u n i k a t

w sprawie ukonstytuowania się Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w dn. 29 marca 1935 r. ukonstytuowała się nowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Katowicach, obejmująca teren całego Województwa Śląskiego, a tem samem agendy dawnej Izby Handlowej w Katowicach oraz dawnej Izby Handlowej i Przemysłowej w Bielsku.

The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are in agreement with the experimental facts.

The second part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

REFERENCES

1. A. Einstein, *Ann. d. Physik.*, **17**, 101 (1905).
2. M. Planck, *Verh. d. Naturforsch. Versam. in Bonn*, **29**, 530 (1900).
3. N. Bohr, *Ann. d. Physik.*, **24**, 1 (1907).
4. W. Heisenberg, *Z. f. Physik*, **41**, 1 (1927).
5. E. Schrödinger, *Sitzber. Preuss. Akad. Wiss. Phys.-Math. Kl.*, **27**, 418 (1926).
6. P. A. M. Dirac, *Proc. Roy. Soc. London*, **261**, 37 (1951).
7. R. F. Feynman, *Phys. Rev.*, **76**, 769 (1949).
8. J. D. Jackson, *Classical Electrodynamics*, Wiley, New York, 1975.
9. L. D. Landau and E. M. Lifshitz, *Quantum Electrodynamics*, Pergamon Press, Oxford, 1962.
10. S. M. Bhaugikar, *Indian J. Phys.*, **1**, 1 (1953).

The third part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the application of the theory of the structure of the atom to the study of the properties of matter. It is shown that the theory of the structure of the atom is in agreement with the experimental facts.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY